

AD REVERENDISSIMUM
IN CHRISTO PATREM,
ET D. D. NICOLAVM DE FLISCO,
S. R. Ecclesiæ Episcopum Cardin. Sabinensem.

*Thomæ De Vio Caietani, tunc Prædic. ordinis Generalis Magistri, nunc
Sancti Xisti presbyteri Cardinalis, in Prima Secunda D. Thomæ
Aquinatis Commentarios.*

P R Æ F A T I O.

VI Orthodoxam Ecclesiam Reuerendissime in Christo Pater, pomarium esse cultissimum fecunditque arboribus constitum. dixerint, non modo eos non aberrare vsquam, sed rectissime etiam sentire contenderim; quippe qui à principe illo uatum Moise, in ipsi prope historię suę foribus assertum hoc proculam fore, ac procul, ab ænigmatibus esse non ambigant. Neque enim aliud paradisi ille a Deo plantatus, aquis irriguus pl. atis, pomiferis constitus, in quo & primus est homo positus, quàm Christi refert Ecclesiam, baptismi fonte vitæque arbore (quæ Christus est) tum diuorum hominum disciplinis, illustrium plantarijs exornatam. In hunc, cum multi ad eximendam famem, capiendaque pocula passim adcurrant, accessi & ego, & mea sponte cupidus, tum maxime ab Aquinate Salomone (ita enim appellare libet) accitus (quis enim tam mentis in ops, ac stolidus, ut aduocantem ad conclusum hortum dilectos suos, ut comedant fructus pomorum suorum, non libenter audiat, non gradu concito sequatur?) accessi. Neque nuper solum, sed quàm primum mihi per ætatem licuit ac sub opacis proceræ illius ac feracis arboris ramis, procul a sæculi curis, procul a passionum æstibus recreatus, ad radices diu admirans potius arboris celsitudinem, pomorumque copiam ac suauitatem, quam delibans admodum, sessitavi: ubi vero auctis viribus illam conscendi, pomaque ad libitum colligens, degustavi, tantus me subito illorum amor incessit, ut non diebus, non noctibus, a legendis illis ac vorandis abstineam. Sed qui me voluptate hac affectum meror inuaserit, nescio, dum exceptis paucis, reliquos vel in madendis siliquis, vel estringendis glandibus occupatos, a nostræ procul arboris dulcedine video
i 2
constitisse